

IV 61
Kapsel
Ullner
Klapp...

ÅBO AKADEMIS BIBLIOTEK

1420690171

JULKLAPPS RIM

AV

OSÄKER RIMMARE.

[*Constance Ullner*]

HELSINGFORS.

WIKSTRÖM & CO BOKHANDEL.

1881.

Pris: 50 p.

JULKLAPPS RIM

AF

OSÅKER RIMMARE.

[*Constance Ullmer*]

HELSINGFORS

Wickström & Co Bokhandel.

1831.

Album.

Vänner, som du vill glömma,
 Låt mig få gömma!
 Hvem vet, måhända doras drag
 Kan fröjda dig en dag.
 Allt vexlar på vår lefnadstig,
 Och intet ges, för hvilket man kan svara:
 Du lungt kan hvarje bild förtro åt mig,
 Jag skall den väl för framtiden bevara,
 Men hoppas ock få gömma till din fröjd
 Rätt månget kort, hvars åsyn gör dig nöjd.

Amorin.

(Byst, eller fotografi.)

Hur slår i ungdomsåren
 Ej hjertat varmt ändå,
 Och segraren i striden,
 Skall segerpriset få;

HELSINGFORS.

HELSINGFORS TRYCKERI-BOLAGS TRYCKERI.

1881.

Han, som vill pilen rigta
 I hjertokammarn in,
 Och få det sen att bikta:
 Jag älskar och är din!

Den tiden har dig lemnat,
 Men ej ditt ungdomshopp:
 Dock ännu Amor ämnat
 Att dig få söka opp.
 Han är så trogen; lika
 Som alltid han var dig.
 Må kärlek aldrig vika
 Ifrån din lefnadsstig!

Bjellror.

Du min häst så snällt,
 Öfver hed och fält,
 Genom skog och dal,
 Glädt i vintern sval.

Rask och hurtig spring!
 Vid hvar munter kling,
 Som ur bjellran höres,
 Hån din tanke föres
 Till din maka, bästa vän,
 Som dig väntar hem igen!

Blommor.

Hur vågar arma blomma jag
 Dig bjuda mina små behag?
 Dig, som långt bättre blommor har,
 I evig fågring stå de kvar.
 Jag är en spegelbild af dem
 Du ger oss dagligt i ditt hem.

Vi äro blommor båda två,
 Och båda skola vi förgå
 Och vissna bort en höst.
 Jag blommor endast några dar;

Du blir på jorden längre kvar,
Till andras fröjd och tröst.

Blommor.

Vi helsa dig från vårens tider ljusa
Då skogen, ången stod i högtidsdrägt,
Då blommors doft så ljufligt dig berusa,
Du blir hvar dag af fågelsånger väckt.
Vår vällykt som en helsning emottag;
Från sommarns tid vi helsa dig i dag.

Hvi döa I ej bland vinterns frusna drifva?
Stelfrusen havets våg är vorden ren,
Hur kunnen I på jorden än förblifva,
Förutan vårluft, utan solens sken?
I barn af södern! kall är vintern här,
I frusen snödrägt vår natur sig klar.

Du frågat blommorna; de hviska sakta:
En sinnebild af dig vi äro blott.

Vi lärt att här för vinterköld oss akta,
Och äro nöjda med den lott vi fått.
Så också du; — med snö uti ditt hår,
Du blir en blomma frisk i evig vår.

Byster.

(Af Lönnrot, Runeberg, Snellman eller Topelius.)

☉ fosterjord! i lifvets alla öden
Du står dock högst, mitt bästa mål du är.
Med upprätt panna gladt allt in i döden
Jag verkar för ditt mål; du är mig kär.
När framtidssläkten Finlands jord befolka,
De fråga ej till hvad parti jag hört,
Men fördomsfritt min lefnadsbragd de tolka,
De veta att jag folkets talan fört
De veta att, hvad än i tiden händer,
Är Finlands framtid lagd i folkets händer.

Böcker.

Dödens engel

af Wallin.

För dem, som älska, för dem som lida,
 För dem, som hoppas och tåligt bida
 I mörka dagar på sol och vår,
 Ur bittra sorgen en ros uppstår;
 Och friden kommer en gång helt visst,
 När aftonklockan ringt ut till sist.
 Då kommer döden, försonar allt,
 Så ljus och mild i en blid gestalt.

För trötta anden

Till ursprungslanden,

Från stoft och grus

Till evigt ljus.

Från hopp, som tändes, från fröjd, som dör,
 Till ro, till ro dödens engel för.

„Faust“ af Göthe.

(Öfversatt af V. Rydberg.)

”Så länge menskan sträfvar far hon vill,
 Dock hör en redlig sträfvan henne till
 Hvad högst hon velat, ädlast föregaf,
 Ett intet är mot idealets kraf.
 Framåt! framåt mot oupphinlig rymd,
 Der anden fri, af intet mörker skynd
 Sitt mål upphinner! — Så är konstnärns dröm
 Som måste segla kull på tidens ström.
 På hvarje, ja, det bästa blad af lifvet
 Du ordet „ofullkomlighet“ ser skrifvet,
 Och i vår längtan efter mera ljus,
 Sig blandar omedvetet stoft och grus.
 Så lifvet är; en lek, en tung, en glad.
 En spegelkild deraf är dessa blad.

Lefnadsteckning.

J. L. Runeberg.

Jorden sår man kornen bäst i våren;
 I barndomstiden och i ynglingåren
 I menskosjälén säs de ädla frön,
 Som engång göra mannaåldern skön.
 De härligt sen i sommarfägring prunka,
 Tills aftonsoleu ses bland bergen sjunka.
 En lefnadsteckning skall du finna här,
 Om Finlands störste skald, oss alla kär.

Karin Mänsdotters saga

af O. M. Reuter.

och liten Karin sitter
 glad vid sin blomsterkorg,
 Men Erik vandrar ensam
 i ståtlig kungaborg.

Och ut går konung Erik
 så sorgsen i sitt sinn;
 Så undrande han blickar
 i Karins öga in.

„Och hör du, liten Karin,
 kom, blif min hulda brud!
 Jag ger dig guld och skatter
 och gyllne kröningsskrud!

Du blir min fagra drottning,
 min skogsros ljuf och skön;
 Kom Karin, kom, och gif mig
 för trogen kärlek lön!“

Men i det samma Karin
 så blek blir om sin kind,
 Som om den plötsligt smektes
 af isig nordanvind.

„Nej, konung Erik! skatter
 och guld och kröningsskrud,

Det höfs ej den att bjuda,
som mig begär till brud.

En fattig torparflicka
med skogen som sitt slott,

Hon frågar efter trohet
och efter kärlek blott."

"Så hör då, liten Karin, kom, blif
min hulda vän!

Och återgif din Erik
hans barndomstro igen.

På lifvets stig jag tappat
det bästa som jag haft,

Min tro på Gud; så flydde
ock all min mannakraft.

En evig oro lär mig, o Karin,
gif mig ro!

Lär mig att på Guds allmagt,
som på din kärlek tro!"

Då rodnar liten Karin
och öppnar blygt sin famn,
Och kungasonen sjunker
uti sin trygga hamn.

"Dig hvila, konung Erik, jag
sjunger dig till ro,

I drömmen återfinna du
skall din barndomstro."

Och liten Karins vaggång
än efterverlden hör.

En ädel qvinnas lifsbragd
med tiden ej bortdör.

Vinterqvällar.

Noveller, Skildringar, Sägner af Z. Topellus.

När stjernor tändas på vår himlapell,
Vid brasans sken i nordens vinterqväll,

Ur skuggorna af det förgångnas saga,
 Sök att inandas lif och visdom taga.
 Ett ord kan gå igenom seklers natt,
 Kan bli förbannelse, kan bli en skatt,
 Kan breda snö utöfver mennskolifvet,
 Att sprida ljus blef Vinterqvällar gifvet.

Vegas färd kring Asien och Europa

af A. E. Nordenskiöld

Suomis kulna land hans vagga stod,
 Och frostig drifva fostrade det mod,
 Som engång vexte upp till kraftfull sköld,
 Som kunde motstå nordens is och köld.
 Och Suomis blida, väna somammarsol
 Den tände kärlek i hans unga barm;
 För vetenskapen offrade han varm
 Sin mannakraft, för upp till isig pol.
 När Vega der bland obefurna vatten
 Vann segrar, landade på okänd strand,
 En stjärna tändes här i vinternatten,

Då jublade hans finska fosterland. —
 En skildring om sin färd han lemnat här,
 Som blir för en och hvar en gäfvä kär.

Lifvet.

Lifsföreteelserna hos människan och de högre
 djuren af Paul Bert.

Hur underbart och skönt är icke lifvet,
 Hos minsta djur, som knappt vi kunna se!
 Och hvartill hvarje fiber blef det gifvet,
 Skall denna skildring klart här förete.
 Att lifvets gåta lösa förmår ingen;
 Den löser endast Ordnares af tingen,
 Men tecknaren af dessa blad beskriver
 Hvertill Han lungor, nerver, muskler gifver,
 Och hur de sammansmälta med hyarann
 Ur „Lifvet” tydligt man inhemta kan.

Cigarrer.

Tänd på cigarren, tänd och försök
 Att ljusa bilder se i dess rök!
 Se molnen vexla form och gestalt.
 Du kan ibland dem få skåda allt
 Hvad högst du önskar, hvad helst du vill,
 I rökens hvirvel helt visst fins till.
 Men dröm och verklighet sammanbindas
 Af lätta band, som kring lifvet lindas;
 Och verklighet blir din dröm till slut,
 När cigaretten har brunnit ut.

Cigarrer.

Till en sjöman.

Ja, sjömanshertat är så rikt så stort,
 Det är för en ej, men för många gjort.
 Men hvar han vistas, hvart hans kosa bär,
 Han vinner qvinnohertan här och der.

Och väna mön han sltit i sin famn
 Han troget minnas skall — till nästa hamn.
 I cigarettens rökmoln dock kanske
 Han glömda flammor än vill återse.

Så res du sjöman glad från trakt till trakt
 Och spänn ditt segel upp med hoppets makt!
 Ditt hjerta blir dock alltid rikt och stort,
 Det är för en ej, men för många gjort.

Dyna.

När du, af dagens möda trött,
 En stund vill slumra ljuft och sött,
 Låt mig få bli din kudde då,
 Så vackra drömmar skall du få.
 Sänd, när du vaknar glad igen,
 En vänlig tanke till din vän!

Essence.

Sommartiden
 Är förliden;
 Blomman vissnad är.
 Men ur bladen här
 Saft du finner, som har kraft
 Att om rosens doft påminna,
 Tag den mot från din väninna.

Förkläde.

I våra upplysta tider
 Man för kvinnans frihet strider;
 Derfor får ej mången bära
 Mer det namn, som för en ära
 Fordom ansågs; hvarje tärna
 Utan vakt vill vara gerna,
 Utan „förkläd“ menar jag,

Men mig vänligt dock mottag.
 Jag skall ej till omak vara,
 Men din klädning akta bara.

Hand.

(Papperspress.)

Gif mig din hand i lifvets fröjd, som smärta
 Låt alltid mig, som nu, få hålla den;
 Ett trofast handslag är ett troget hjerta,
 Min hand en sinnebild af vänskapen.

Kaffeservis.

När skymningsbrasan ses brinna klar,
 Ur middagslunnern du vaknar,
 Stig upp helt glädlynt och tacksam var,
 Du kaffetären ej saknar.
 Slå den i koppen;
 Det piggar opp en,
 Det lifvat sinnet.

Och stärker minnet
Att kaffe få.
Häll på, häll på!

Klocka.

Ständigt ilar jag framåt,
Kan ej hindras på min stråt.
Lemnar minnen föder hopp,
Stannar aldrig i mitt lopp.

Lycka, löjen, sorger, tårar,
Illusioner, som bedårar,
Allt jag i mitt sköte bär.
Tidens sinnebild jag är.

Knif.

Akta dig, jag sårar lätt,
Om jag ej handteras rätt.

Låt mig dock i fickan vara;
Att i nödfall dig försvara
Kan jag brukas, om du vill;
Bättre duger jag dock till
Att din penna fin formera,
Orätt skrifna ord radera.

Lampmatta.

Lång i norden vintern är,
Drifvor i sitt sköte bär.
Väl dock om i hjertat vår
Evigt lefva får.
Och när stjernan tänds på pellen
I den mörka vinterqvällen,
Hemmet ej så mörkt kan stå,
Der man tänder lampan då.

Ljus och väcker lampan är,
Trefnad i sitt sköte bär.

Nu min gåfva tag emot,
Som matta under lampans fot.

Ljus.

Stor magt har tiden, ej oinskränkt,
Den skönhet, fågring kan störa:
Men allt det ädla, som menskan tänkt,
Kan aldrig tider beröra.
Det lefver evigt, i storm och natt,
En gudagnista, bland stoft forsatt.

Fast uppå jorden är natt och höst,
Och stormen slår sina vingar,
Och oron höjer sin qvalda röst,
Var tröst! i stormen det klingar:
Fram genom tiderna ljuset går
Tills öfver mörkret det evigt rår.

Matta.

Låt mig försöka
Hemtrefna'n öka!
Jag breder mig
På golfvet gerna;
För kölden värna
Jag ville dig.

Ofärdigt arbete.

Jag är en tanko, fast än ej färdig,
Och ofullbordad jag kommen är.
Måhända vore jag icke värdig
För dig att träda i dagen här.
Mig efter viljan, ej verket, döm,
Och mina brister, jag ber, förglöm!

Papper.

Syns dig vintern tung och lång,
 Tro på nya vårar.
 Ty de komma visst en gång,
 Smälta drivvans tårar.

Hvad ur deras sköte grov,
 Det kan ingen ana,
 Men för den som hoppas, tror,
 Vinkar än en bana.

Vinkar lyckans engel glad:
 Frid vill jag dig gifva!
 På ditt lifs oskrifna blad
 Vill jag: lycka skriva.

Postpapper.

En bok härinne du finner,
 Med endast oskrifna blad,
 Som hvart efter annat försvinner

At olika håll. Må glad
 Och nöjd du dem alla skriva,
 Åt vänner fjerran och när:
 Må glada tankar dig lifva,
 Och tecknas på pappret här!

Portmonnä.

Vet du den magt, som bryter alla band,
 Som herskar oinskränkt i hvarje land,
 Som dödar kärleken, som trotsar allt,
 Och som gör menskohjertat tomt och kallt?
 Dess magt kan till välsignelse och bli,
 Och sprida ljus och fröjd och harmoni;
 Men då bör slaf, ej herskare den vara.
 Dess namn är: guld; det kan dig allt förklara. —
 Jag dina skatter troget vill bevara.

Psalmbok.

Sommar kommer, vinter går;
 Något fins, som dock består:
 Det är tron på ljus och vär.
 Ljus och vär du här må leta,
 Hopp och mod du här ock får.
 Den som hösten gifver ger ock vär.
 Må vi aldrig, aldrig det förgäta!

Ring eller Armband.

Må endast ljuftva band dig binda,
 Och mjukt och lätt sig kring dig linda.
 Må de af kärlek knytas
 Och aldrig brytas,
 Må fritt du dem bära;
 Då blifva de kära
 Och lätta som jag,
 Som skänks dig i dag.

Skridskor.

Ila framåt på den glänsande bana,
 Njut af det nordiska nöjet med lust,
 Blicka med stolthet på skridskoklubbs fana,
 Vackert den svajar här på vår kust.
 Skynda att lära dig skrinna, o tärna!
 Vet: våra yuglingar se det så gerna,
 Spanna med nöje skon på din fot;
 Faller du, taga de varsamt dig mot.
 Sist skall du del af en hemlighet få:
 Amor är medlen af klubben också.

Syetui.

Låt nålen stitigt ila,
 Och tanken likaså,
 Låt ingendera hvila,
 Låt dem gemensamt gå.
 Klipp tråden af om den slå knut,

Och lär ock tanken veta hut,
 Om den dig omak gör,
 Och arbetsifvern stör.
 Och knappnålssax,
 Och knif och vax,
 Och pryl och nål,
 Ej glömmas tål.
 Begagna allt, se minst i locket dock,
 Öd icke tiden, se ej på din lock,
 Och dina ögon. Om de äro sköna,
 Få de nog, det förutan, smicker röna.

Vantar.

När nordanvinden blåser kulen,
 Och vinterhimlen, mörk och mulen,
 Oväder, snöfall båda tycks;
 Då kan du lägga bort all lyx,
 Och lemna handskarna i ditt hem,
 Och låta vantar ersätta dem.

Vin.

När tung du är till sinnet
 I svart vill lifvet se,
 Slå i! och snart i minnet
 Blott glada bilder le.
 De mörka tankar vika,
 Som snö de smälta bort;
 Blott ljusa, varma, rika,
 Du äger innan kort.

Drick! tøm ditt glas på stunden,
 Och fyll det strax igen.
 Säg, vill du veta grunden
 Till vinets tjusning, vän?
 Berusning det dig skänker,
 Och glädje likaså,
 Drick gladt tills bottnet blänker
 Af glaset, sen fyll på!

Väderspåman. (Barometer.)

Jag mäter kärlek och fröjd och smärta.
 Jag mäter värmen uti ditt hjerta.
 För mig dig akta, ty vet att jag,
 Om så din kärlek förgår en dag,
 Och om ditt hjerta ej älskar mer,
 Din unga maka hos mig det ser.

Naturens lag ock jag känner till,
 Dess vexling visar jag, om du vill.
 När stormen kommer med nordanvind,
 När mild och ljum blåser vestanvind,
 När lugnet skall uti norden råda,
 Allt detta skall du hos mig få skåda.

En sak dock ännu jag säga vill,
 Att ej till mycket jag duger till;
 Att kärlek mäta för kall jag är,
 Med vädret gör jag mig väl besvär,
 Och kanske visar jag rätt till slut,
 När tjugu bockar jag gjort förut.

Uti Wickström & C:o Bokhandel:

Plansehverk.

Aus lichten Tagen. Ein Strauss deutscher Lieder mit zehn Aquarellen von Jul. Ho-pfner. 16 m. 20 p.

Frauen-Liebe und Leben von Adelbert von Chamisso, in neun Bildern nach der Natur photographirt. 18 m. 50 p.

Hermann und Dorothea mit acht Bildern von Arthur Freiherr von Ramberg, nach den Original-Oelgemälden in Lichtdruck hergestellt von Friedrich Bruckmann. 16 m. 20 p.

Im Kranze des Jahres. Ein Gedenk- und Gedicht-Buch für's Haus, mit 13 Illustrationen in Farbendruck. 16 m. 20 p.

Lipps, Fritz, *Aus der Kinderwelt.* 16 m. 20 p.

Makart, Hans, *Die fünf Sinne*, Imperialformat. 45 m. 7 m. 50 p. " " mindre format.

Opern-Cyclus. Darstellungen beliebter Opern-Szenen nach Original-Gemälden von Hermann Kaulbach. 48 m. 60 p.

D:o i Cabinet-Format. 16 m. 20 p.

Shakespeare-Gallerie. 27 m.

Tegnér's *Frithiofs Saga*, illustrerad af Knut Ekvall. 12 m.

Dresdner Galleri i Justryck, från 4 m. till högre priser.

Bilderböcker.

	<i>Pris. 7/8</i>
A-B-C- och Bilderbok	— 15.
<i>D:o</i> <i>d:o</i>	— 35.
Barnens Bildergalleri	— 30.
Barnens Glädje	— 20.
Bilder från rysk-turkiska kriget	1. 35.
Bilder- och Läsebok	— 60.
Den zoologiska gården	1. 85.
Djurriket	1. —
En hel värld i bilder	— 60.
Fabler för läraktiga barn	— 60.
Får min lille pys	1. —
Läsebok med bilder	— 45.
Min käraste bilderbok	1. —
Nyaste bilder	1. —
Nyaste Djurriket med verser	1. 35.
Räknemästaren	— 75.
Sagobilder med text	— 75.
Små verser med bilder för barn	1. 35.
Våra husdjur	— 55.

Uti Wickström & Co Bokhandel.

Normaldräkten,

såsom skydd för Helsen af Professor

Dr. GUSTAF JÄGER.

Auktoriserad öfversättning.

Pris: 2 m. 50 p.

Skrädderikonstens Teori.

Illustrerad lärobok i Skräddareyrket

af O. OLANDER.

Pris: 10 m.

Mattbok för Skräddare

i enlighet med Skrädderikonstens teori

af O. OLANDER.

Pris: 4 m.

Kaksi Geibelin runoa,

säveltänyt K. Laethén. — Pris: 2 m.

Laurin
19.2.24